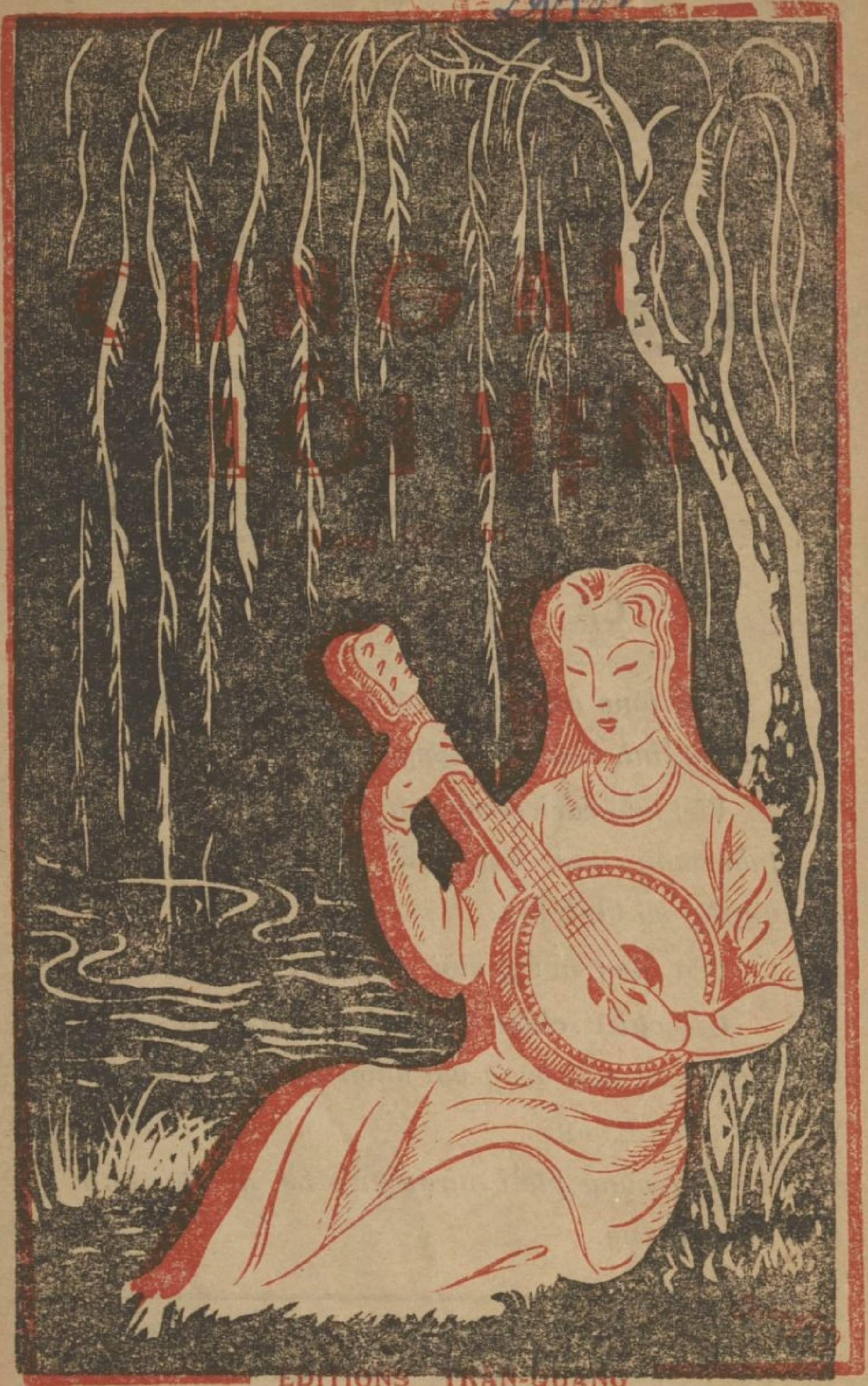

DEPT. L'ÉVAL
INDOCHINE
N° 29434

EDITIONS TRAN-QUANG

GIA 0\$60

16° Indoch
Pièce 1902

SẼ XUẤT BẢN

Tài Từ số 3

LỬA LÒNG

DÃ TẮT

CA VỌNG CỜ MỚI

Lửa lòng đã tắt là một cuốn sách ca, đầy những tình hoa thơ mộng.

Viết một cách công phu, tả đời một thiếu-nữ tnỗi xuân vừa đôi tám, đã lâm vào cảnh gương vỡ bình tan.

Bên lòng mang một mối hận ngàn thu,

Gối chiếc chăn đơn, đêm đông gió lạnh, một mình một bóng với ngọn đèn xanh, biết ai là người tri kỷ.

Nên nàng phải mượn cửa bồ đề cho qua ngày tháng.

*Permis d'imprimer n° 481 en date du 28-9-43
par le Service de l' I. P. P du Tonkin.*

Dépot légal I.P.P.

Tirage 2.000 exemplaires.

Hanoi le 4-12-44.

APL

CÙNG AI

LỖI HEN

Ca Vọng Cò mới

EDITIONS

TRAN-QUANG

Lời nhà xuất bản

Cùng các bạn yêu mến nghệ thuật,
Mục đích chúng tôi cho ra loại sách :

TÀI TỬ DANH CA để cho các anh em, chị em tài-tử bày tỏ tâm-tình bằng các bài nói lời và bài ca để nâng cao trình-độ nghệ-thuật văn chương của các anh em, chị em ngày nay không phải còn như ngày xưa : xướng ca vô loài. Vậy các anh em, chị em có tài soạn bài cứ gửi về chúng tôi sẽ hết sức trình bày và cổ động.

TÀI TỬ DANH CA là một cuốn sách để giúp ích cho các anh em, chị em bình dân trong ngày mưa dầm, gió bắc, rồi thì giờ nghỉ ở nhà có cuốn sách mà ca hát. Những bài hát đăng vào TÀI TỬ DANH CA chúng tôi lựa chọn những bài ca giá trị mà dễ ca, để cho ai cũng có thể ca hát được.

Một khi bạn tuyệt vọng, bạn hãy ca hát đi, bạn sẽ thấy văn chương lưu loát như tiếng đàn tâm an ủi lòng bạn, tâm hồn bạn sẽ thư thái, bạn sẽ quên hết những nỗi ưu tư.

TÀI TỬ DANH CA xuất bản mỗi tháng
1 kỳ vào ngày mồng 1 tây

Thư từ và bài vở xin gửi cho :

M. TRẦN-VĂN-HUYỀN

Librairie Trần-Quang en face
du Grand Marché — Hanoi

CÙNG AI LỖI HẸN

Nói lời : Này Mai nương em ơi: Thôi đành tâm đã hết vương tơ lười, ngầu đã cách bể sông rồi, thì còn mong gì xum họp lứa đôi duyên tơ tóc bởi vì ai lỗi hẹn. Anh trông thấy em lòng càng thêm tủi thẹn, thẹn cho anh đeo đuổi bấy nhiều ngày. Em ôi: khúc đàn tình anh đang gãy mà ai làm cho gãy phím đứt giây, tơ loan dù chấp nối nhưng sự tình đã lỡ. Thôi kể từ nay dây dờn tan phím vỡ cuộc tình duyên còn đâu những ngày ân-ái như xưa. Nên anh phải ngậm hờn dần bước chia ly, để em được an hưởng cùng người yêu cho phải chí...

Ca vọng cổ dịp 8.

- 1 — Mai Nương ôi anh ra đi giữa lúc đông về với bao nỗi nhớ thương, đành chôn vùi trong kỷ ức.
- 2 — Em ơi, hoài tưởng lại khi xưa, bây giờ đây che lấp bởi ngàn mây hắc ám một mù trông...

3—Dầu anh phải xa em, song lòng thương, anh vẫn còn vương-vấn, nên xa xôi anh coi cũng như gần

4—Ngày đêm dạn mặt với phong-trần, tuy khô ải tấm thân vì mưa xa gió tấp, anh cũng cố gượng quên, để đợi ngày duyên ương tái hợp, trong cảnh gia-đình.

5—Đến khi anh trở về, ngờ đâu em đã nhận-tâm thay đổi lời thề hải sơn minh để em được tự nhiên đi theo tiếng gọi của ái-tình.

6—Khổ lòng anh mong đợi, uổng phí với công-trình, trong buổi ban đầu, anh gắng sức hy-sinh.

7—Mai vương ối, tệ bạc làm gì để anh ôm mỗi tình si xuất đời mang cái câu tuyệt vô hy-vọng.

8—Tạc nát tâm hồn, trái tim, khô héo với cõi lòng trống lạnh khó bề che đỡ bởi trời đông.

9—Anh nhớ lại kỷ-niệm năm xưa, dưới những trận cuồng phong bên khóm hoa lau anh có em nên lòng anh được ấm dịu vui say trong thơ mộng...

10—Trưởng sau đây, vai dựa má kề em gửi trọn thề ân-ái suốt đời ta chẳng có xa nhau.

11—Và cùng ngày này năm trước kia, em đứng gần anh thì em nói với anh rằng : nếu đã yêu em đừng để cho em số-phận phải khổ sầu

12—Anh nghe mấy câu chân trọng yêu cầu, nên động lòng trắc ẩn, thương hại cho đời em, anh

mới ra tay bọc đùm em với kiếp hoa, sau khi
phai lạt mất màu.

13—Mà hỡi ôi, anh có dè dàu, sự tàn ác bất lương
đã xui em mang ngọn lửa không sương, lọc
lừa anh bằng những lời dả dối...

14—Cũng vì lòng quá tin yêu ấy, đã khiến cho anh
dốc dạ nhiệt thành, ôm đờ hộ em mỗi buồn,
khi lẻ bóng lúc phòng không.

15—Tới nay đây anh mới biết em đã tìm được nơi
phủ quý vinh quang, em yêu đương duyên mới
nên để tình xưa anh phải chịu bẽ bàng.

16—Đề anh riêng than trời với đất, Mai nương ôi,
ngày đêm anh khóc thầm cùng cỏ cây non
nước, chốn tha phương...

17—Vì anh muốn để cho em êm ấm cảnh yêu đương
cùng hạn tân lang, trên chăn dưới đệm vui say
trong hiền tình trường.

18—Chớ em có biết đâu, anh cất gót lên đường,
mang hận bên lòng, dẫn thân mình theo trống
mưa gió tuyết sương.

19—Với mùi vị thê lương, rồi đây nhiều phen anh
ném trái, mong nhớ thời gian, lần lượt trên
tháng ngày thấm-dạm đề hờ quên những di-
vật còn sót lại trong đáy lòng...

20—Thoai đành anh hy-sinh với đức tính cao cả, đề

em được trùng phùng, dầu cho cuộc đời anh tan
rã, anh cũng được hài lòng, trước cảnh tình
đời đoạn thê lương...

Điệu tân kim
(Hát giống như vọng cổ) của Ngọc Toàn

TUYẾT VỌNG

Tan nát cõi lòng, bấy nhiêu lâu anh mới mắt đợi
mong, tia hy vọng đêm sao em chẳng hề tưởng nhớ.

Đến người đã vì em tận tụy hi sinh với mỗi
tình thiết thực, đến tới nay đây tâm hồn anh luống
những ngần ngơ.

Tưởng được cùng em dắt tay nhau đi tìm hạnh
phúc, đông tây nam bắc, tuổi hoa niên để ta cùng
nhau say đắm khắp chốn hải hồ.

Đến nay anh trở về, lại là ngày tạm dừng bước
gian nan, hai tay nâng chén rượu chào xuân, đón
ngọn đông phong, ngồi ôn lại quãng đời kỷ ức
trước kia anh với em đã ngang dọc thế đồ.

Nào có ngờ đâu gặp em rồi, em nữ lãnh đạm
thờ ơ, hay em quá yêu đương duyên mới để tình
xưa anh phải chịu hững hờ.

Khổ cho anh đêm mong ngày nhớ, tháng đợi
năm chờ, Tuyết Lan ôi, sao em nữ đánh tâm em
cắt đứt mấy đường tơ.

TRƯỜNG TƯƠNG TƯ

- 1 — Đông qua, nở để mai sầu
- 2 — Lòng hấu, héo nhầu, vì chờ đợi
- 3 — Đau khổ, vì ai, đêm ngày những ngẩn ngơ
- 4 — Tâm, hồn em bầu khô.
- 5 — Niềm tao khang, em tưởng, trọn đạo thờ
- 6 — Tình nay anh thờ ơ,
- 7 — Đề cho em đêm ước với ngày mơ.
- 8 — Anh, sao hững hờ,
- 9 — Phan chiết đoạn tình ta,
- 10 — Còn duyên xưa, em chịu thắm bơ vơ,
- 11 — Bối, anh hững hờ.
- 12 — Cắt đứt mấy đường tơ,
- 13 — Ôi : thôi rồi hồn mơ,
- 14 — Vỡ tan, vỡ vì tình.

TÙI PHÂN BƠ VƠ

- 1 — Đất khách quê người, xót phận bơ vơ. tủi thân
đã gặp nhiều lần cơ khổ.
- 2 — Ngậm đắng nuốt sâu, cho qua ngày tháng trái tim
hình như tan nát nào tôi có nhận thấy vui là chi.

- 3— Giãi gió dầm sương, nắng mưa cam chịu, tâm thân lẫn lóc dạn mặt với phong trần.
- 4— Từ khi tôi lìa bỏ gia đình, ra đi theo đòi mưa gió, tôi là người Nhạc-sĩ trong chốn ca trường.
- 5— Nhớ lại hồi nào, tôi ra đi cho đến ngày nay đây, tính ra vừa chẵn hai thu tròn ;
- 6— Trong hai năm trời lưu lạc, tôi chịu thất bại đã nhiều ở chốn cảnh lạ người xa.
- 7— Nhiều khi tôi buông tiếng thở dài, tưởng tượng thân mình như kẻ xa cơ nơi cầu-sương điểm cỏ.
- 8— Ai người chia ngọt sẻ bùi, lúc đêm dài cô tịch, mà an ủi bớt nỗi lòng đau (ngoài đám cô vàng yắng vắng tiếng trùng kêu)
- 9— Ngẫm lại ngày qua, năm tôi lên chín tuổi thơ má tôi đã vội chào đời bằng ba tiếng nấc (đó là hơi thở cuối cùng của má tôi)
- 10— Như mặt nước Tây-Hồ đang yên lành phẳng lặng, bỗng nhiên gặp ngay sóng cả bão to (tôi là đứa nhỏ khờ, hay đùa trẻ mồ côi)
- 11— Má tôi thác đi để lại cho ba tôi, gà sống nuôi con vịt vương ở chốn dương trần.
- 12— Khi tôi mười hai tuổi đầu, phía tranh cạnh với người bằng trí óc non nớt, đó là bước đầu tiên tôi đặt chân lên sân khấu cõi đời.
- 13— Một buổi chiều đông gió rét lạnh lùng ba tôi

mắc bệnh lâm nguy, buông hơi thở cuối cùng giữa lúc chuông chùa ngân nga từng tiếng.

14— Tiếng chuông kêu như gọi tỉnh những kinh hồn đang say mê chìm đắm ở dưới cõi trần ai.

15— Tôi trách ông xanh, có sao mà độc địa tạo hóa sao khéo cơ cầu.

16— Sui ra làm chi để tôi mất tình yêu cả cha lẫn mẹ, ai người an ủi vỗ về cũng chẳng bằng tình cha mẹ thương con.

17— Cái phận cô đơn một mình chích ảnh thân phải lắm than nằng rãi với mưa dầm.

18— Tháng lại ngày qua thì giờ lệ làng như chớp loáng, tôi đâu có biết đến xuân là gì, tôi sống trên cõi tạm này để nhận lấy những điều đau đớn sâu thương (cái khối tơ lòng đang vẫn cùng vương)

19— Than ôi! nhớ tới quê hương, tôi cảm tình lại lảng phiêu linh nơi khách địa, tôi nhớ cảnh nhớ nhà.

20— Nhà là đâu, cửa là đâu? thần thờ như chim chiều bạt gió, hạc nội mây ngàn tôi biết về an trú nơi đâu?

Kim Ngọc

CA LY - HUẾ

của NGOC TOÁN

(trong vở GƯƠM THẦN NHUỘM MÁU)

Nói lời : Than ôi mây bay theo chiều gió, sóng tỏa lấp mặt gềnh, ngoài thềm nghe thỏ thẻ tiếng oanh, dường như kêu gọi mối sầu chan chứa. Giọt sương đọng long lanh trên cành lá, gió xuân đưa làm rơi tả cánh hoa rơi, bức tranh buồn ai họa để treo ngời, khiến cho khách ngắm cảnh phải tuôn rơi dòng lệ thấm. Càng suy nghĩ lòng càng ảm đạm, bởi yêu đương nên tan giấc mộng hồn. Ai có ngờ đâu lạc bước chốn du sơn, khi tôi tỉnh giấc mê ly đó mới biết là cơn ác mộng. Trời ôi, cũng có kẻ vì tình hy sinh kiếp sống, quên cả sự nghiệp công danh. Tôi trung can quen đắp lũy xây thành, vua minh chính quên cả quyền hành sửa trị, cảnh éo le buộc lòng ta suy nghĩ nhờ gương thiêng...

Kiểm duyệt bỏ

TRÁCH AI ĐEN BẠC

(Vọng co dịp tám)

- 1— Trách ai lỗi ước vọng thề, hay vì tâm trí quá say mê trong bả phần hoa hữu sắc.
- 2— Nên chẳng sót thương tới người đã mang khối tình thanh khiết suốt đời ôm hận chịu bơ vơ.
- 3— Sống với sóng gió thời gian, mặc cho năm tháng chôi qua vùi theo cùng những chuỗi ngày thừa.
- 4— Thân thể dầy bừa, đầu dài nắng mưa, phong trần khờ ải, lăm than nếm trái, còn mong chi hàn vá lại vết thương lòng ;
- 5— Tiêu tan hoài bão ước mong, hay vì số kiếp long đong, nên không được cùng anh trăm năm kết chặt giải tơ đồng.
- 6— Anh ôi ! vì tiền anh chia loan rẽ thúy, nên cuộc vợ chồng xa lìa kẻ bắc người đông.
- 7— Rồi đây góc biển chân trời, thân em như kiếp hoa rơi chịu tả tơi trước cảnh lạnh lùng mưa gió.
- 8— Em biết trông ai nâng đỡ lúc hoa tàn, hay chỉ có tin cây nơi anh, thì anh đã phũ phàng vì ham bạc trắng dề lòng đen.

- 9— Anh ôi ; giàu làm chi, sang làm chi, giàu sang mà thủy chung anh không giữ vẹn.
- 10— Thêm thẹn với câu ao ước, thề nguyện, hay vì tiếng gọi kim tiền, nên anh quên lời hứa hẹn buổi đầu tiên.
- 11— Anh ôi, anh có biết đâu chỉ khổ cho em phải cắt đứt tơ vương, bởi không có đủ màu thắm son phấn của kim tiền.
- 12— Đánh đề cho duyên phận lỡ làng nơi tha phương, em như chim kia bị đạn, hoài hơi rất hòng kêu than tìm kiếm bạn vàng.
- 13— Đôi giòng lệ chứa chan lăn trên gò má em khóc là khóc cho đời em sâu số vô duyên.
- 14— Vì nghe câu êm dịu thắm nồng, với lời ân ái gạt lừa của người bội bạc lang tâm.
- 15— Cũng vì sự quá tin yêu, nên cuộc đời em giang dờ thân thể em mới phải chịu lỡ lầm.
- 16— Vui sâu hình thể dưới tang thương hồi hận, với ánh phong trần, chẳng khác nào như phế phôi kim trâm.
- 17— Đến khi, biết hối lỗi biết ăn năn thì than ôi, tui tiền mình đã cạn, và lỡ tay trót, nhúng phải trâm.
- 18— Đánh nhắm mắt đánh liều cùng cơ tạo tuần hoàn mặc cho lòng người tráo trác đảo điên
- 19— Hỡi chị em ơi ! đến nay em mới biết muốn

có tấm lòng thương chân thật thì phải đem theo mình một kho bảo vật kim tiền.

20 —Chị em lấy tôi làm gương đừng đem tình yêu trong sạch mà tặng cho những kẻ bạc ác, phũ phàng rồi sau đây, cuộc đời phải nát tan.

Mlle Thanh-Quý

“Lưu thủy trường”

Cây cung thần vai mang,
Bỏ tên bằng cả ngàn ;
Giữa sườn non bạch mã nó sơn-sang.
Săn bắn Săn con thỏ ngàn
Bầy nai ở lối thạch bàn,
Ngặt kỳ này nó chạy tan.
Trên ngành thông con chim đậu,
Dương cung sắp cánh bay liền ;
Nguyện trở tài tôi bắn theo,
Theo, bắn theo tên găm chim nhận
Dương cung sắp cánh xa nhào
Dương-đo-Cơ khen ngợi
Tên cung tên nhiệm mầu
Tài bắn Ôn-Hầu
Đừng anh hùng kiếm cung cho thạo.
Lo đèn tập tỉnh thông,

Săn bắn như giông
Tiếng biên thùy sẽ phong.
Non cao suối nước như đờn
Trúc mọc xanh đờn
Tùng mọc nơi lâm sơn
Sơn lâm sơn sinh thay
Lâm sơn sinh thay
Cầm thú nhẩy rồi bay
Vui quá vui núi thánh non thần
Đùa nhau đuổi thỏ một lần
Chim cò diệc nó bay cao
Này chốn này vui thay
Thú chạy chim bay, hoa bay mùi thơm lây
Khe sâu sóng bửa ba đào
Nước chảy ào ào
Một bầy vượn nó kêu nhau
Truyền trên ngành đa cao
Vượn hú thanh tao
Thú thanh tao ngọt ngào
Qua chơi núi thánh non thần
Chim bay thỏ chạy ầm ầm
Đồng sao xuyên giữa non
Cùng nhau xuống khe lên nguồn
Sông sông cũng ná bêu rồi
Đặng tắm vào lâm sơn

Qua trái qua non nọ
Giống chi lấp ló trong rừng
Họa là con nai
Sợ quỳnh chạy vô rồi
Ta bắn tên nhằm
Chạy theo tầm con nai.

CHÀNG ĐI... ĐI MÃI

Vọng cổ dip 8

- 1 — Bóng tối ngả dần, trong lũy tre xanh, tiếng chuông chiều vắng đưa như ru linh hồn người vào nơi huyền ảo.
- 2 — Tiếng rế kêu sương, làn gió rì rào, trong chốn hoang vu, nó vạt vờ trên ngọn lá ngàn sương.
- 3 — Kim Lang chàng ôi, chàng bước ra đi, vì công danh mà xa quê lia quán đề cho em đây mong mỗi tháng ngày.
- 4 — Dưới ngọn đèn tàn, em ẩm con thơ, chờ người viễn thứ, tưởng tượng tới ai, lụy nhỏ đôi hàng.
- 5 — Nhớ lại ngày nào đôi lứa chúng ta, cùng nhau ân ái, biết bao tình mặn ngãi nồng ;
- 6 — Mà ngày nay đây cũng căn phòng này, sao lòng em tê tái, vì bởi vắng bạn chung tình, người bạn ấy có phải là anh.
- 7 — Góc biên chân trời, chàng thấu chẳng, em,

ngày đêm em nấu nung một bầu tâm sự.

8 — Bấy lâu em ấp ủ mớ lửa sầu, năm canh hằng
thôn thức, em cho một khắc tựa ngàn thu.

9 — Nhìn đứa con thơ, trí tưởng đến chồng, con
thời đây chồng ở nơi nao càng nghĩ càng đau
ôm sầu vô tư chín khúc,

10 — Đã mấy mươi lần, em đắp lệ khăn hồng, vì
gặp chàng cùng em vui đùa trong mộng, nơi
chốn cô phòng lạnh lẽo, trước cảnh mộng tan.

11 — Gió, thổi vi vu, cành lá xạc sào. làn rế kêu sương
xa đưa như tiếng quả phụ khóc chồng.

12 — Cảnh vật âm thầm, mơ màng tựa cửa xa trông
chốn hoang vu mờ tối, đến khi tiếng gà gọi
tỉnh em mới biết đã thức trọn một đêm tàn.

13 — Trong chốn lầu hồng gối chiếc, chăn đơn. ôm
con ruột rầu trăm mối,

14 — Cái khối tơ tâm, ngày đêm vương vấn, phần
thương chồng phần ái ngại cho đời con.

15 — Tháng lại ngày qua, thu về đông tới, lính dốt
lần tay, đã quá hai thu rồi,

16 — Mà chàng hãy còn đi, đi chi mà đi mãi mãi, đề
cho em mong mỗi tháng ngày, chàng chẳng
tưởng gì đến mẹ con em.

17 — Hay chàng vì bả vinh hoa, vì mối phú quý nó
ngán cản mất lối đường về.

- 18— Nên chàng quên hết cả gia-đình, không tưởng đến con thơ vợ đại, đang ở nhà ngong ngóng chờ trông (em nghĩ tới chồng, ruột tâm bối tựa bông bong)
- 19— Kim-Lang chàng ôi, chàng đề chi em ngơ ngẩn chốn phòng thu, ra vào ngao ngán, mặt võ mình gầy.
- 20— Thôi em đành tâm, nuôi đứa con thơ chờ chàng trở lại, hay chàng đề khi em tóc đã diềm mỗi, chàng mới về, thì ôi còn chi là lạc thú đoàn viên.

Mlle Thanh-Quỳ

Xàng xê (lớp nhất)

của Ngọc-Toán

Hòa chung khúc dờn tình, dưới ánh bình minh đề tâm hồn ta được vui say trong cõi sống.

Cho đêm tân xuân ta phỉ nguyện ái ân với quăng đời đầy thơ mộng,

Em ôi, không bao giờ anh đề em mỗi mọn cặp mắt đợi trông,

Lan nên ghi nhớ mấy lời trung thủy sắt danh ;

Em chớ nên thay lòng đề cho trọn câu thề hải sơn minh,

Nếu không chỉ khổ cho người vì em tận tụy
hy sinh.

Lan ca :

Anh ôi, khuyên anh chớ có nên lo ngại,
Anh cùng em hãy đón chờ lấy tương lai,
Không khi em để ái tình đôi ta phải lạt phai,
Giữ gìn câu sắt son kim cái,
Ta xây đắp cái hạnh phúc được lâu dài,
Đừng để cuộc đời vỡ tan,
Cầu sao cho thủy nguyên đôi bạn,
Dưới ánh xuân tung bừng nô đùa cợt nhây với
hoa Lan,

Mong đợi (xuân-nữ)

Nói-lời : Cha ôi, nơi đất khách cha nào
có thấu, trong túp lều tàn, một mẹ một con
đoái trông những nước cùng non ngoảnh
mặt lại nơi gian nhà nát chỉ có con với
cùng mẹ... Ôi: mẹ con, con sống trong
những ngày buồn tẻ, mong mỗi tin cha
đăng đăng chẳng thấy cha về, hay chốn
lầu hồng cha quá hăm mê, tham nơi quyền
quý cha nữ đành tâm bỏ tình cốt nhục.
Cha có biết đâu, mẹ con ở nhà chịu trăm

phần cơ cực, sống cảnh nghèo nàn dựa muối
nuôi nhau, năm tháng chôi qua, bốn cảnh
ấp ủ mỗi lửa sầu, còn ngày sáu khắc mẹ
con trông chồng trở lại.

Cha ôi : đã hai xuân qua cha còn đi mãi
mùa hạ đến rồi, xuân phải ra đi.

Nghe tiếng cuốc kêu như gọi sầu bi, còn
giọng gà sáng như reo vào lòng thắm...

Cha ôi :

- 1 — Đêm khuya tiếng cuốc gọi hè,
- 2 — Canh trường mòn mỏi con đợi cha về mà
chẳng thấy tin cha.
- 3 — Một túp lều tàn mẹ con, con nường nấu sớm
tối qua ngày.
- 4 — Cơn thương cha, rã giàu cùng nắng gió, lăn
lưng trên bước giang hồ.
- 5 — Sợ lúc hiềm nghèo, trong khi lúc trái nắng lúc
giở giờ.
- 6 — Khi mơ lúc tỉnh ai là người săn sóc trông coi.
- 7 — Văng vẳng bên chòi, diêm tiếng trống canh,
tùng tùng xa đưa rền rĩ.
- 8 — Lặn tiếng ve sầu, thành một điệu đờn chầm
tư ai oán, giữa cảnh thắm u.
- 9 — Gió thắm mưa xa, khi cơn nắng lửa lúc trắng
lặn bên non.

- 10—Nước chảy bên cồn gợi nỗi sầu thương vạn
lần cay đắng trăm nhớ ngàn mong.
- 11— Ôi chốn chân mây cha dẫn thân đi một mù
xa thăm
- 12— Mẹ con ở nhà năm canh mòn mỏi nhìn thàng
lại ngày qua.
- 13—Thấm thoát thời đưa, kim ô đi lại đã qua hai
năm.
- 14—Tựa cửa trông chồng mong giờ đếm phút, ôm
gối lạnh lòng vẫn bật âm tin.
- 15—Cảm nỗi thương cha, xót thương mẹ, lệ nhỏ đôi
hàng.
- 16—Cha thiếu cho chăn, lòng con đau đớn, những
lúc đêm dài, con than thở với ngọn đèn xanh.

EM ĐI (Xuân nữ)

của Kim-Ngọc

- 1 — Em đi mây nước một mờ ;
- 2 — Tang bồng em cất gánh chốn quê người lữ-
thứ bơ vơ...
- 3 — Cái tiếng đờn cầm, gảy đang giờ khúc, bỗng
nhiên dứt đoạn cuối cùng
- 4 — Em bế con đi, giữa buổi chiều thu ảm-đạm từ-
giã anh bằng mảnh ly tờ

- 5 — Em để cho anh ôm vết thương dầu dầm máu trong quả tim hồng.
- 6 — Ôi, xa còn lia vợ, một mớ lửa sầu đã đốt rụi cả tâm can.
- 7 — Em ôi anh nhớ lại ngày nào vợ chồng ta cùng đưa con thơ bầu bạn.
- 8 — Nay thời còn gì, những giờ vàng chúng ta vui thú nơi ái niệm ân.
- 9 — Ôi, đỉnh chung làm chi, giàu có để làm gì, hạnh phúc còn đâu nữa, cuộc đời tôi thôi cũng hết vui.
- 10 — Cái sợi tơ lòng, vì đâu đứt mối, sống trong thế-kỷ này để chịu lấy những sự đắng cay.
- 11 — Than ôi tôi nhác xa trông biển thẳm vô biên non sâu cao ngất.
- 12 — Ba vạn sáu ngàn ngày, cái thời gian nó ngắn-ngủi cũng chẳng được là bao.
- 13 — Chúng ta yêu nhau mà không cùng nhau chung sống, thời có mong gì gặp gỡ mai sau.
- 14 — Sóng gió bập bênh ôm khối sầu ra đi em hy-sinh cả đời niên-thiếu để bù đắp cho anh.
- 15 — Nhưng em ôi, anh phải xa em, dạ cùng lời hẹn, thôi kiếp sống ấy nó cũng bằng thừa.
- 16 — Thôi kể từ đây em đi chân trời mặt biển anh biết đâu tìm kiếm để dạo lại tiếng cầm xưa.

Lạnh lòng với bóng

Vọng cổ dip 8

- 1 — Thân em là gái chưa chồng, những lúc đêm đông em nằm một mình chịu đắp chăn đơn cùng ôm gối chiếc.
- 2 — Những nỗi niềm riêng, bấy lâu nay em hằng mong mỏi, nhưng nào ai đâu hiểu rõ nguồn cơn (em luống tuổi thân vì số phận cô đơn).
- 3 — Em lắng tai nghe tiếng rế kêu xương, tiếng côn trùng rỉ rả, hình như chia sẻ cùng em những nỗi u tình.
- 4 — Bấy lâu nay em chưa chắt ở bên mình, những nỗi buồn vắn vơ, không hiểu từ đâu gây nên, có phải chăng là tại cái tuổi em đến thì ;
- 5 — Em nghĩ lại phận mình, cũng xương, cũng thịt, cũng trí óc với tinh thần.
- 6 — Sao thân phải kém chị thua em, kém cả người ủ ấp bên mình, lấy ai là người chia sẻ những lúc buồn vui ;
- 7 — Mười tám tuổi đầu, cái tuổi ngây thơ, em đã chịu biết bao tình rào rạt :
- 8 — Em chống làm sao những trận gió táp, bão

lòng, ngày đêm nó nhẹ thồi vào mạch máu của con tim.

9 — Những lúc bình minh, em mở cửa phòng thu ngược mắt nom trời cao em dựa tâm hồn bay theo với làn mây bạc.

10 — Em muốn đạp đổ những thành kiến tồi tàn bước lên con đường tân tiến, để theo kịp người Âu.

11 — Đêm nay trăng sao vàng vạc, dạo cảnh Hoa Viên, trông chị Hằng bằng cặp mắt van lơn, như thăm nhủ chị Hằng ôi, chị xuống đây cho em giải tỏ vài lời.

12 — Em thấy chị Hằng vui vẻ tươi cười, em tưởng lầm chị Hằng đứng đâu trước mặt ; dơ tay đón lấy, lúc chợt tỉnh thời em ôm lầm phải khóm hồng tươi.

13 — Trong chốn cô phòng thấp thỏm thâu canh, em đề trí mơ màng tới một người tình trong mộng tưởng.

14 — Người đó là ai ? Phải chăng đó là những trận gió lạnh lùng, không hình không sắc nó lọt vào đề khêu gợi nỗi sầu riêng. (Em trách ông giới sao khéo đảo cùg diên).

15 — Đắp cái chần đơn, nằm canh hằng sầu vô vô nào ai đâu hiểu thấu cho mình

- 16 — Những nỗi sầu tư chi em nào có thấy, nó đang âm ỷ cháy trong lòng, em toan dập tắt nhưng nào có tắt cho cam.
- 17 — Nhìn bóng trăng khuya cùng làn mây trắng bạc, thêm gợi cho em những mối cảm ai hoài.
- 18 — Mười tám tuổi xuân em chịu áp chế bởi gia đình không được tự quyền để tìm lấy một chút tình yêu. (hỏi ông trời có thấu cùng chăng)
- 19 — Ngày tháng trôi qua, tấm thân thui thui, ở chốn phòng khuê leo lét với ngọn đèn tàn.
- 20 — Thôi kể từ đây tấm thân em đành phải buông theo cho số phận, em biết nói lẽ nào, mong các bạn ái ngại cùng em.

Mlle Thanh-Quy

QUẢ QUAN

*Quyết sông pha... Thục trào tới nơi...
 Pha giang san cơ nghiệp
 Thâu lấy non sông...
 Mong gậy dựng lấy nền vương bá
 Chẳng vương vấn thường tình nữ nhi...
 Nẻo muốn trùng thánh thoát giọt sầu bi*

Trách rằng tạo công ông khéo bày chi
Đôi chúng ta... đoạn duyên sắt cầm
Bồi hồi phế tâm như trăm dao vàng
cưa phân.

Kép Tý ca trong vở ; « Ngọc trai nước giếng »

LÝ PHƯỚC KIÊN

Với Hán trào, với Hán trào một lòng
tận trung

Dù ta thác xuống chín xuôi ta đâu có ngại.

Những đều tử sanh.

Làm cho rõ mặt Nữ-Nhi

Kém gì những đứng tu mi

Trước là báo hộ cho quốc gia

Ta đây nguyện dùng sắc làm cho mê hồn.

Trước cho thắng Đồng-Trác, sau đến Lã

Ôn-Hầu.

Làm cho mê-mẩn ta đây

Ai là cứu lấy quốc gia, cha con gian nịnh
tức là giết nhau.

Thì ta đây mới vui

Làm cho chúng mi đầy giết lẫn nhau

Vì ham sắc đẹp đoạn tình cha con

Chúng có sống non

Nguyên một lòng phò tá Hán bang
 Cúi xin trời đất chứng minh
 Ra tay tế độ cho người hồng nhan
 Rồi mi sẽ biết tay ta

Cô Bích Hợp ca trong vở « Phụng nghi đình »

Tháng ngày... qua

ca dip 16

- 1 — Anh ra đi chấn chỉnh cuộc đời, mang theo một bầu hy vọng lớn lao, mong gây dựng tương lai rực rỡ như rằm trung thu một đêm hoàn hảo.
- 2 — Nên anh rút áo ra đi, mưu cầu sự vị tha, trên bước đường đời, anh phải xông pha lần bực thang mây, nắm trắc phần danh vọng sẽ bày tỏ những điều mong mỏi trong lòng để cùng nhau ta xây đắp nền tảng yêu đương.
- 3 — Nên anh theo đuổi mộng vàng, ở nơi ngàn dặm trùng dương nào lẫn rỏ lẫn luột, nhiều phen rùn trí sồn gan, nặng gánh can tràng, cõi lòng ngao ngán, nhưng thời gian cứ lôi kéo anh đi để tìm lẽ sống trong cõi tạm thế phù du.
- 4 — Bao lần phấn đấu ganh đua, coi thất vọng như kẻ thù, vì nó làm yếu hèn tinh thần, tấn tiến, nhưng rồi nó cũng bay đi, theo gió mây chờ cơ hội khác nó lại quay về.

5 — Nhìn vào quá khứ, nhớ lại khi xưa, bao cảnh nên thơ cảnh vật gì cũng ản vào xúc cảm, hai tâm thân, gần nhau như bao phủ hương thơm tỷ như đóa hoa êm dịu khiến lòng anh man mác mê say, bề ngoài giữ gìn nhân cách, nhưng hai mối thiết tha đã quấn chặt lấy linh hồn.

6 — Vì theo trí nguyện bình sinh từng sóng lòng nổi dậy, nhưng vẫn giữ vẹn toàn không gợn màu ô uế, chờ khi mở cuộc công khai của anh yến giao hòa, thì lúc bấy giờ chúng ta sẽ tha hồ mà vẫy vùng nơi bể ái.

7 — Anh tỷ như khách phù thương đi mua những khôn khéo của đời, nó đang rải rác trong một nhọc gian lao, nếu nhanh trí thì mau tìm thấy nhược bằng tâm tối uơ hèn, còn phải lăn vào đại đột khó khăn, rồi nhìn ra mới biết lẽ khôn của đời là thế ấy.

8 — Cặp mắt háo sắc, trời đất để ra; theo tình ái chỉ lối đưa đường, nào nghĩ kỳ hời hộp, phân vân lắm lúc nuốt lệ chịu đau thương, sau vì thất vọng hoặc khi tranh cướp vợ người cùng bởi vì thế giác gây ra.

9 — Nên con mắt chỉ dùng để biết đường đi, làm công kia việc nọ mưu sống lấy kiếp phù sinh,

nhìn loài người ai cũng như ai, không phân chia xấu đẹp, thì làm chỉ ra câu chuyện ái tình tự loài người khởi ra bề khổ.

10— Nhân vật trong cõi trần ai cũng do nơi điểm linh dải là bộ máy huyền vi thiên tạo, riêng hóa công ông đặt đề, ra từ chim muông cầm thú cho đến loài người, đều mượn cửa thác sinh

11— Xét trong trời đất vũ trụ, bao la mông mênh bát ngát bộ giác thính non nước gió mây phiêu diêu huyền ảo, sắc sắc không không, cần khôn mong có âm dương tất có vợ chồng.

12— Sông đời rào rạt, duyên nghiệp ái ân, trong biển tình trường anh là người từng trải, mong cho em thắt chặt đồng tâm cùng nhau vượt sóng phiêu linh, tìm vào bờ bến, gây dựng cơ đồ.

13— Những trang hùng liệt khi xưa, tuy lẫn rỏ vào mộng tưởng để tìm bạn tri âm, khách toan cầm lá cờ toàn thắng nhưng chàng Từ-Hải chưa thỏa trí vẫy vùng nên mới gặp Thúy-Kiều cũng đành lòng gạt lệ chia tay.

14— Anh đâu dám bì với trang dị tướng phi thường nhưng cũng biết noi theo trí hướng, bồn phận làm trai, mong ngày mai là ngày hoàn hảo đầy đủ như cần dùng cây hồ cầm dạo qua bản đàn duyên.

15— Trước kia em là chén rượu để mê say, là bức tranh Tố-Nữ để anh mơ mộng là băng hải giúp anh vào chỗ khó khăn, là cơn gió giải nồng trong khi anh gặp cơn nắng lửa, sâu hội ngộ tương kỳ em sẽ là bộ chén lưu ly để anh chia sẻ ngọt bùi.

16— Non nước tỉnh nhà, anh phải lìa xa đang đi tìm tương lai, đây nghĩa sống, mặc cho vết tang thương in trên ánh mặt phong-trào, có lẽ vì thần giao cảm, nên không bao giờ anh quên bóng giai nhân ?

17— Nhiều phen anh thồn-thức thâu canh, vì nghĩ tới em, lòng anh trống lạnh bởi sâu thành mà ngàn cảnh trắng thanh, nghĩ mưu sự tốt lành mong sau đây có ngày hội ngộ, say tổ uyên ương, đời chúng tỷ như chim kia liền cánh, cây nọ liền cành...

18— Tấm thân ngang dọc thế đồ, anh từ già đến trẻ, đem chút tài năng cùng đời thi-thố luân lạc giang hồ, trải bao phen gió mưa tầm tã để lần mò tìm bóng kim ô.

19— Cầm lưỡi kiếm của đất-giới linh-thần, ném vào trùng phùng ân-ái, vì sớm biết yêu là đau khổ, anh phải đành cất gót ra đi, bản đàn chưa đủ phẩm nên anh tạm ngừng khúc loan phòng.

20— Bóng lặn tà tây, đã cuốn lòi ngày thẳng, tuyết
sương rơi rớt diêm đêm trường, vạn vật bị
gió mưa thay đổi, mà trời mây non nước, vẫn
một màu thì lời thề son sắt anh vẫn in sâu chôn
chặt tận đáy lòng chẳng có đổi thay.

NGỌC TOÁN

Hết

SẼ TAI BÀN

TIENG DAN BÊN SONG

Ca Vọng Cò

Của nhạc sĩ Song Long

Giá 0\$60

Thống-Chế

Pétain đã nói :

Toàn thể quốc - dân
hãy đứng sát chung
quanh ta, cùng tin
tâm đối với tổ-quốc
cùng quyết chí phụng
sự Tổ-Quốc,

Hôm qua ông Thần

Tài đã đến gõ cửa
nhà ngài kỳ này đến
lượt ngài trúng số
độc-đắc.

LÓTERIE Đông-Pháp

1\$00

Tan nát cõi lòng

cải chính

Trang 30-31 bài nói oán đến chỗ chênh chênh, xin
các bạn đọc tiếp ngay bài Chiêu Quân Yển ở trang 20

Tuyệt trùng lậu Giang Mai

Thứ thuốc này, chủ trị bệnh lậu kinh-niên, tiểu-tiện khi trong, khi vàng, khi đục có vẩn nhồi nhối ở đường tiểu tiện, hoặc bệnh Giang Mai về thời kinh niên, thời kỳ yếu nặng vì sức lực suy kém, gân thịt thường giật, hoặc là có mụn khắp người, dùng thuốc này đều khỏi cả.

NHÀ THUỐC THÁI CỎ

52 Hàng Bạc — HANOI

SẼ XUẤT BẢN

**Những cô gái
chợ Đồng Xuân**

PHÓNG SỰ

Những cô gái Đồng Xuân, sẽ mô tả một cách rõ rệt về chợ Đồng-Xuân, dưới ngòi bút linh động của Trần-vân-Huyền.

Những cô gái chợ Đồng-Xuân, là người mẹ hiền, là nàng dâu hiếu thảo; hay là những cô gái lãng-mạn đi thi nói dối cha mẹ, về nói dối chồng con. Các bạn muốn biết rõ rệt, những mảnh khoe ở chợ Đồng-Xuân những cách xoay sở thức khuya dậy sớm buôn bán nuôi chồng ăn học.

Hãy đón mua cho được : Những cô gái chợ Đồng-Xuân, phóng sự tiểu thuyết.

TRẦN QUANG Xuất Bản

Số 4 Tài Tử

Đặc biệt ! Đặc biệt !

Khóc Bàng - Phi

Của Bảy Muôn

Rédacteur et metteur en scène de
la Troupe Ai-Liên

Là một nhà văn chuyên - môn soạn các
bản ca.

Bảy Muôn là một vai chính thường đóng ở
các vở tuồng mà các bạn đã thường xem

Khóc Bàng Phi là một cuốn sách xem song
đề mà ngẫm nghĩ, mà suy xét xem những
bản ca đã du hồn ta vào cõi xa xăm huyền
ảo, tới đâu? linh hồn ta đã thấy gì? thân của
ta sau này ra sao ?

Muốn rõ hãy đón mua cho được khóc Bàng-Phi

TRAN - QUANG

đã in

Tiếng đàn bên sông

của Song Long hết

Tan nát cõi lòng

của Kỳ Anh và Trần-văn-Huyền hết

Sách vở, Báo chí

muốn bán chạy

Hãy mang chúng bày tại

HIỆU SÁCH TRẦN QUANG

Chợ Đồng Xuân Hanoi

Là một hiệu sách có nhiều tin nhiệm ở giữa một thành phố đông đúc.

Sách cũ, truyện cũ muốn bán được giá hãy mang lại hiệu sách Trần Quang.

Muốn làm một quyển sách quý, một cuốn truyện hay, hãy mời lại Trần Quang.

Mua bán ở Hiệu sách Trần Quang từ 1\$00 trở lên sẽ được trừ 0\$10

Imp. PACIFIQUE — Hanoi Tél : 959